

א"ת

איש מניה זפתא , מנצור בן ישראל (ז), כותב אל קדוכו "התלמיד"

א"ת א"ת

ט"ש 12.581

- 1 ^{מלכה}מלך חזרה בולאי וחאג ראסי וסיידי אלעזיז עליי וענדי
- 2 אלתלמיד אלגליל אלפאצל אלעאמל אלעאלם אלשיך בן עזראן ל
- 3 יקבל ידיה אלכריסה וסואטי קדמיה וינהי שוקה אליה ואלי מן ענדה
- 4 אלגבירה אלמיוחסה הצנועה געלת מן כל סו פדאהא ואמאחני
- 5 ואחיאהא וגמע שפלנא בכט ובאכוחי עלי מסר אלאחואל אמן סלה
- 6 וביר דלך אנני כנה סירת צחבה עמיך זוג בנה עמי יוספי
- 7 ללצגירה ומלחפה לסת סעאדה אשתריחהא להא ל דרהם ונצף
- 8 וסאלחה יחמל צחבתה קדרהין שהד קאל מא אחמל שי אצלא
- 9 ומא אכד אלמלחפה לבעד (= אלא בעד) שדה וחק חורת משה בן עטרם
- 10 אלה דנאציר אלדי כאנה מודועה ענד צהרי לס יבק מעי
- 11 מנהא ולא דרהם אלפרד ולו חופיה אללילה מא כאן מעי מא
- 12 ישחרי לי בה תאבות ולא חק רופקה בעונותי אצרפת דינאריין
- 13 גאליה וחטיחתם פי עמאמחי וסלה מן עלי ראסי אצרפה
- 14 דינאריין גירחם וסירת יוספי ללצגירה ועפרה פי אלכניסה
- 15 במלון ודרוב אסתהרנא בהם ראה מני כשב וקצב ומעגנה
- 16 סין וחבן וצנאע ורקאצין סין ל דרהם ומא חק אלשם
- 17 בקיה אמלך [[כרובה ולא]] אפילו [דינא] ו אחד ואנקסעה אלטרק
- 18 באל א ובקי אלספר ל [[א"ת חתבן ?
- 19 ואם מנחם תסתוחש]
- 20 פימא אקולה ואן ח]
- 21 מא אכלה תקול אשה]הי?
- 22 ענדנא ופי אלכניס ש] יבשן

This is a real P.S.

ש ו ל י י מ ענדי פראריג ומא פי אלבלדין לא מניה זפתי ולא מניה גטר קפאץ

אשתהי תסירו לי קמץ מן ~~מפוצ~~ אלדי סירחהם לכם

ע מ ו ד ב' ו מן כל בר פמא קקן]

2] אלחדיה ואלמוא

3 ומולאי אלשיך אלגליל ב]ו

4 וחצרה מולאי אלנפיש אלע]טאר?

5 ועלי אכוחי במיעהם ומולאי]

6 וואלדחה וזוגחה ואכיה ו]

7 ונעים וזוגחה ועמלה אם א]

8 שגל אלריף מולחא אדרע גליטה מא צבח מע מן אסיכרהא ומא א]נפדהא

9 אלא אליום וגוי מא האן עליי אסירהא צחבהה לעל נציב יהודי ושלום

10 (מעין בין השורו/ח:) יום אלארבעה שבת ראה אנכי

11 וף קשבנא נפאה מן רמצאן (= וף פאה מן רמצאן כשבנא, והנו"ן לפני "פאה" היא סימן שמשהו הוכנס)

קר יבסו ומא כיר וכל אחד יחמלהם חתי ולו

12 אלעמיד דכר בכיר

(ההמשך באוחיות ערביות. הוא מיועד לא לקבל המכתב, אלא אלא לבעל חנות הבשמים,

שאליה נשלח)

13 יא מולאי אלשיך אלנפיש לא אוחשני אללה סנך ולא אכלאני מן משאהדתך

14 תנעם תסהודע מוצלהא כמסה ארטאל שוכה הזליא וכמסה ארטאל

15 אצול חלו ותכהצר מעה פי תמנהם מתפצל גיר פאסור ואללה אוחשהני ואלסלאם

ה כ ת ו ב ח (באוחיות ערביות) יצל אלי דכאן אלשיך אלנפיש א] מרבעה

אלעטאריין יסלמה ללשיך אבי עטראן 2 צהר אלסמלוך סנעם מתפצל מן עבודה מנצור

בן קפאל מן מניה זפתי

א/א : אאטאא כי כחא - אא
ווא צורה זאין ג' - אא

הכותב קורא למקבל, או מציין עצמו, כ"צחר", אולי גיס, שאצלו חיה גם אם הכותב (4: אלגבירה) ו"הקטנה" (14,7) היא אחותו והוא חייב עדיין לתרום לנדונייתה. האחים בעיר (שכנראה חיים יחד עם המקבל באותו בית משפחה) אולי כבר תרמו שלהם. ההערצה היחרה, שבה מנצור כותב אל קרובו, מפני שהלה היה "חלמיד". אסנם המלה "האם ראמי" רומזת יותר אל חותן או אב חורג. אך אז קשה להלום מדוע הכותב חייב בטחנות יקרות ל"קטנה", כלומר לאשה המקבל (בניגוד לגבירה).
6 עמ"ן - אולי מוסב לקרוא: עמ"ר.

8 שהד בספרי כרך א' פרק ב' 5, הערה 76.

16 אינו ברור, אם הכותב נשא בכל ההוצאות ושהן עלו רק על 23 דרהט או השתתף בהן. יש לזכור, ש"עמר" פירושו גם "חיקן", ואפשר שכוונתו רק שהוציא לפי שעה. הזמן היה אמצע הקיץ ולא הייתה שאלה, שמה יש דחיפות מחכת גשמים.

ע ס ו ד ב'

החאריך : בשנים 1226-1228 חל רמזאן באוגוסט באופן שיחאים לפרשת ראה (אנכי).

14 הל"א - עיין דנזי . אצול חלו לא במאירהוף